

6 Δεκεμβρίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

CYPRUS SULPHUR AND COPPER COMPANY LIMITED ΚΑΙ
ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες-Ενάγοντες,

v.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΤΔ.,

Εφεσιβλήτων-Εναγομένων

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8287).

-
- 5 Προσωρινά Διατάγματα— Έκδοση μετά από μονομερή αίτηση — Δυνατότητα εκδόσεως του διατάγματος "επί αποδείξει του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων" βάσει του άρθρου 9(1) του Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 — Κατά πόσο, εάν ικανοποιείται η ρηθείσα προϋπόθεση, το Δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει αν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου, 1960 (Ν.14/60), και αν ναι, να εκδώσει το διάταγμα — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα — Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ. 48, Καν. (3) — Διακριτική εξουσία να διαταχθεί όπως η αίτηση γίνει διά κλήσεως.
- 10
- 15 Έφεση — Διακριτική εξουσία — Επέμβαση Εφετείου — Εφαρμοστές αρχές.
- 20 Συνταγματικό Δίκαιο — Ανθρώπινα δικαιώματα — Συνταγματικές διατάξεις, που έχουν πηγή διεθνείς συμβάσεις — Πώς ερμηνεύονται — Ιδιωτική και Οικογενειακή ζωή στο άρθρο 15.1 — Προέρχεται από το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Περί Προασπίσεως των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο, όμως, αναφέρεται σε "δημοκρατική κοινωνία" — Η ελευθερία της γνώμης και της λήψεως και μεταδόσεως πληροφοριών είναι η λυδία λίθος της Δημοκρατίας — Σύνταγμα, άρθρο 19.
- 25 Κεντρική Τράπεζα — Ο Περί Κεντρικής Τραπέζης Νόμος, 1963, άρθρο 17(4) — Τιμωρητικής φύσεως — Κατά πόσο δημιουργεί αγωγήμο δικαίωμα.

Η εφημερίδα ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ εδημοσίευσε τμήματα αλληλογραφίας των εναγουσών με την Κεντρική Τράπεζα, σχετιζόμενα με αγοραπωλησίες μετοχών και προανήγγελε δημοσίευση όλων των εγγράφων και στοιχείων, σχετικών με σχέδιο των εναγουσών να μετατρέψουν μεταλλείο, γνωστό ως μεταλλείο της λίμνης, σε του-

ριστική περιοχή.

Οι ενάγουσες κατεχώρησαν αγωγήν. Οι αιτίες αγωγής ήσαν η δημοσίευση εμπιστευτικών πληροφοριών κατά παράβαση του άρθρου 15 του Συντάγματος και του άρθρου 17 (4) του Περί Κεντρικής Τραπέζης Νόμου, 1963. Ταυτόχρονα οι ενάγουσες κατεχώρησαν μονομερή αίτηση προς έκδοση προσωρινού διατάγματος προς απαγόρευση δημοσιεύσεως των εν λόγω εγγράφων, πληροφοριών και στοιχείων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν εξέδωσε το διάταγμα, με το σκεπτικό ότι το προβαλλόμενο αγώγιμο δικαίωμα δεν είναι από τα συνήθη και στην ουσία, παρά το ότι η φρασεολογία της αποφάσεως δεν ήταν η καλύτερη δυνατή, διέταξε όπως η αίτηση γίνει διά κλήσεως. Οι ενάγουσες κατεχώρησαν έφεση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση, αποφάσισε:

1. Ο νομοθέτης έχει προβλέψει δυνατότητα Ex Parte αιτήσεως για έκδοση προσωρινού διατάγματος "επί αποδείξει του κατεπιγόντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων" (άρθρο 9(1) του Περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6). Όμως, στο ερώτημα κατά πόσο, εάν ικανοποιείται η ρηθείσα προϋπόθεση, το Δικαστήριο υποχρεούται να εξετάσει αν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Περί Δικαστηρίων Νόμου, 1960 (Ν.14/60) και, αν ναι, να εκδώσει το διάταγμα, η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι αρνητική. Τούτο προκύπτει τόσο από την διατύπωση του άρθρου 9, όσο και από τους Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμούς, και συγκεκριμένα τον Θ. 48, Καν. (3), που παρέχει στο Δικαστήριο διακριτική εξουσία να διατάξει όπως η αίτηση γίνει διά κλήσεως.

2. Συνταγματικές διατάξεις για ανθρώπινα δικαιώματα, που έχουν πηγή διεθνείς συμβάσεις, ερμηνεύονται σύμφωνα με τις ερμηνείες, που δίδονται στις ίδιες διατάξεις από διεθνή σώματα, επιφορτισμένα με το καθήκον ερμηνείας και εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων.

3. Το άρθρο 15 του Συντάγματος, που προστατεύει την Ιδιωτική και Οικογενειακή ζωή, προέρχεται από το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης Περί Προασπίσεως των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο, όμως, αναφέρεται σε "δημοκρατική κοινωνία". Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι δημοκρατική. Η ελευθερία της γνώμης και της λήψεως και μεταδόσεως πληροφοριών είναι η λυδία λίθος της Δημοκρατίας. Προστατεύεται από το άρθρο 10 της Συνθήκης και από το Σύνταγμα, άρθρο 19. Το άρθρο 10 ερμηνεύθηκε στις υποθέσεις *Handyside* και *The Sunday Times*.

4. Το άρθρο 17 του Περί Κεντρικής Τραπέζης Νόμου είναι φύσεως τιμωρητικής. Το μέγα ερώτημα είναι, αν η παραβίασή του, παρέχει αγώγιμο δικαίωμα ιδιώτη εναντίον άλλου ιδιώτη.

5. Το Δικαστήριο δεν έχει ικανοποιηθεί ότι η παρούσα περι-

1 Α.Α.Δ. Cyprus Sulphur κ.α. ν. Παραρτάμα Λτδ.

πτωση εμπίπτει στις περιπτώσεις, όπου μπορεί να επέμβει σε θέμα ασκήσεως διακριτικής εξουσίας κατωτέρου Δικαστηρίου.

5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Karydas Taxi Co. Ltd. v. Komodikis (1975) 1 C.L.R. 321.

Acropol Shipping Company Ltd. and Others v. Rossis (1976) 1 C.L.R. 38.

10

Nemitsas Industries Ltd. v. S. & S. Maritime Lines Ltd. and Others (1976) 1 C.L.R. 302.

Constantinides v. Makriyiorghou and another (1978) 1 C.L.R. 585.

Papastratis v. Petrides (1979) 1 C.L.R. 231.

M. & M. Transport v. Eteria Astikon Leoforion (1981) 1 C.L.R. 605.

15

Odysseos v. Pieris Estates and Others (1982) 1 C.L.R. 557.

Jonitexo Ltd. v. Adidas (1984) 1 C.L.R. 263.

Stylianou v. Stylianou (1988) 1 C.L.R. 520.

Altrans Express Ltd. v. CVA Holdings Ltd. [1984] 1 All E.R. 685, 690.

20

G. v. G. [1985] 2 All E.R. 225, 228.

Birkett v. James [1977] 2 All E.R. 801.

Fourri and Others v. Republic (1980) 2 C.L.R. 152.

Costa v. Republic (1982) 2 C.L.R. 120.

25

Cypriot shipowners Union and Another v. The Registrar of Trade Unions and Others (1988) 3 C.L.R. 457.

Handyside, Series A, Τόμος 24.

The Sunday Times, Series A, Τόμος 30.

Έφεση.

Έφεση από τους ενάγοντες-αιτητές κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Παπαδοπούλου (Κα.), Ε.Δ.), που δόθηκε στις 28 Νοεμβρίου, 1990 (Αρ.

Αγωγής 10503/90) με την οποία η αίτησή του για προσωρινό διάταγμα απορρίφθηκε.

Γ. Κακογιάννης με Μ. Κουκκίδου (Δ/δα), για τους εφεσείοντες.

Ε. Ευσταθίου με Κ. Καμένο, για τους εφεσίβλητους. 5

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα έφεση προσβάλλεται απόφαση Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας σε μονομερή αίτηση. 10

Στην Αγωγή Αρ. 10503/90, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, οι εφεσείοντες - ενάγοντες με μονομερή αίτηση ζήτησαν την έκδοση του πιο κάτω παρεμπόδιοντος διατάγματος:-

"(α) Παρεμπόδιον απαγορευτικό διάταγμα που να εμποδίζει μέχρι την αποπεράτωση της εκδίκασης της αγωγής αυτής και/ή μέχρι άλλης ή νεώτερης διαταγής του Δικαστηρίου, τους Εναγομένους και/ή τον καθένα από αυτούς και/ή τους αντιπροσώπους και/ή διοικητικούς τους συμβούλους και/ή υπαλλήλους και/ή υπηρέτες τους από του να δημοσιεύσουν και/ή να προκαλέσουν και/ή να επιτρέψουν τη δημοσίευση και/ή την εκτύπωση και/ή την κυκλοφορία οποιουδήποτε άρθρου και/ή δημοσιεύματος που να παραθέτει και/ή αποκαλύπτει εμπιστευτική αλληλογραφία μεταξύ των Εναγόντων και της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου και/ή άλλα έγγραφα και/ή ντοκουμέντα που περιέχουν εμπιστευτικές και/ή απόρρητες πληροφορίες αναφορικά με την αγοραπωλησία των μετοχών στο κεφάλαιο της Ενάγουσας/Αιτήτριας 1 και/ή αναφορικά με την προγραμματιζόμενη ανάπτυξη της περιουσίας της Ενάγουσας/Αιτήτριας 1 και/ή που να παραβιάζει το δικαίωμα εμπι-

στεντικότητας και/ή το δικαίωμα προστασίας της ιδιω-
τικής ζωής των Εναγόντων/Αιτητών και/ή το αποκλει-
στικό δικαίωμα των Εναγόντων χρήσης απόρρητων
και/ή εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικά με τα ζητή-
5 ματα που απειλεί να αποκαλύψει η εφημερίδα ΤΟ ΠΑ-
ΡΑΣΚΗΝΙΟ' με το δημοσίευσμά της στην έκδοσή της του
Σαββάτου 24ης Νοεμβρίου 1990, στην 9η σελίδα κάτω
από τον τίτλο 'Φάκελος 'ΛΙΜΝΗ' ΟΛΑ ΣΤΟ ΦΩΣ -
ΠΩΣ ΕΝΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟ ΠΑΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΑΠΕΙ Σ'
10 ΕΝΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΛΟΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ'.

(β) Οποιοδήποτε παρεμπίπτον ή άλλο διάταγμα και/
ή θεραπεία εύλογη και/ή δίκαιη να δοθεί υπό τις περι-
στάσεις."

15 Η αίτηση καταχωρίστηκε στις 28 Νοεμβρίου, 1990. Δι-
καστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας επιλή-
φθηκε της αίτησης την ίδια ημέρα και εξέδωσε την προ-
σβαλλόμενη απόφαση, η οποία έχει:-

20 " Έχω με προσοχή εξετάσει την αίτηση, την επισυ-
νημμένη ένορκη δήλωση, και το Τεκμήριο 1 που επισυ-
νάπτεται ως και την οπισθογράφιση της αγωγής. Το
προβαλλόμενο αγώγιμο δικαίωμα δεν είναι από τα συ-
νήθη εμφανιζόμενα στα δικαστήρια και η νομολογία
μας στο σημείο αυτό είναι ελάχιστη. Δεν κρίνω ορθό να
25 εκδώσω προσωρινό διάταγμα ως το ζητούμενο σε
αγωγή όπου είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης
να ακουστούν οι απόψεις των διαδίκων ως προς το
αγώγιμο δικαίωμα. Δεν παραβλέπω ότι με την απόφασή
μου αυτή τώρα ο σκοπός του αιτουμένου διατάγματος
30 θεωρώ ότι εξυπηρετούνται καλύτερα με τον τρόπο
αυτό οι σκοποί της δικαιοσύνης.

Οι αιτητές δεν επιτυγχάνουν και η αίτηση απορρί-
πεται. Εάν επιθυμούν δύνανται να επανέλθουν με αί-
τηση διά κλήσεως και δίδονται οδηγίες στον πρωτοκολ-
λητή να ορίσει την αίτηση σε σύντομη ημερομηνία εντός
35 επτά ημερών από την καταχώρισή της."

Την επομένη, 29 Νοεμβρίου, 1990, καταχωρίστηκε η παρούσα έφεση.

Η ακρόαση άρχισε στις 30 Νοεμβρίου, 1990, και συμπληρώθηκε χθες - 5 Δεκεμβρίου, 1990.

Η αίτηση στηρίχτηκε στο Άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990, (Αρ. 14/60, 50/62, 11/63, 8/69, 40/70, 58/72, 1/80, 35/82, 29/83, 91/83, 16/84, 51/84, 83/84, 93/84, 18/85, 71/85, 89/85, 96/86, 317/87, 49/88, 64/90), στο Άρθρο 9(1) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, (Κεφ. 6, Νόμοι Αρ. 11/65, 161/89, 228/89), στον 10
περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικό Κανονισμό, Δ. 48, θ.θ. 1, 2 και 3, στο Άρθρο 15 του Συντάγματος και στο Άρθρο 17(4) του περί Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου Νόμου του 1963, (Αρ. 48/63).

Το Άρθρο 32(1), (2) των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990 έχει:- 15

"32(1) Τηρουμένου οιοιδήποτε διαδικαστικού κανονισμού έκαστον δικαστήριο, εν τη ασκήσει της πολιτικής αυτού δικαιοδοσίας, δύναται να εκδίδη απαγορευτικόν διάταγμα (παρεμπίπτον, διηνεκές, ή προστακτικόν) ή να διορίζη παραλήπτην εις πάσας τας περιπτώσεις εις ας το δικαστήριο κρίνει τούτο δίκαιον ή πρόσφορον, καίτοι δεν αξιούνται ή χορηγούνται ομού μετ' αυτού αποζημιώσεις ή άλλη θεραπεία: 20

Νοείται ότι παρεμπίπτον απαγορευτικόν διάταγμα 25
δεν θα εκδίδεται εκτός εάν το δικαστήριο ικανοποιηθή ότι υπάρχει σοβαρόν ζήτημα προς εκδίκασιν κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασίαν, ότι υπάρχει πιθανότης ότι ο ενάγων δικαιούται εις θεραπείαν, και ότι εκτός 30
εάν εκδοθή παρεμπίπτον απαγορευτικόν διάταγμα, θα είναι δύσκολον ή αδύνατον να απονεμηθή πλήρης δικαιοσύνη εις μεταγενέστερον στάδιον.

(2) Οιοιδήποτε παρεμπίπτον διάταγμα, εκδοθέν συμφώνως τω εδαφίω (1), δύναται να εκδοθή υπό

τοιούτους όρους και προϋποθέσεις ως το δικαστήριο θεωρεί δίκαιον, και το δικαστήριο δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον, επί αποδείξει ευλόγου αιτίας, να ακυρώση ή τροποποιήση οιονδήποτε τοιούτον διάταγμα."

- 5 Το Άρθρο 9(1) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου προβλέπει:-

"9(1) Any order which the Court has power to make may, upon proof of urgency or other peculiar circumstances, be made on the application of any party to the action without notice to the other party."

10 ("9(1) Παν διάταγμα, όπερ το Δικαστήριον κέκτηται εξουσίαν να εκδώση, δύναται, επί αποδείξει του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαζουσών περιστάσεων, να εκδοθή τη αιτήσει του ενός των διαδίκων άνευ ειδοποιήσεως προς τον έτερον.")

15 (Μετάφραση από την Υπηρεσία Αναθεωρήσεως και Ενοποιήσεως της Κυπριακής Νομοθεσίας, Φεβρουάριος 1974.)

20 Το Άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990, είναι ταυτόσημο με το Άρθρο 37 του περί Δικαστηρίων Νόμου, 1953, (Αρ. 40/53), (Κεφ. 8 στην Κωδικοποιημένη Έκδοση των Νόμων της Κύπρου του 1959), που είχε την προέλευσή του στις πρόνοιες του Άρθρου 3 του περί Δικαστηρίων (Συμπληρωματικά Πρόνοια) Νόμου, 1949, (Αρ. 7/49), (Κεφ. 12 της Έκδοσης του 1949). Το Άρθρο αυτό βρίσκεται στο Τέταρτο Μέρος του Νόμου 14/60 που προβλέπει για τις Εξουσίες των Δικαστηρίων. Με το Άρθρο αυτό απονέμεται εξουσία στο Δικαστήριο να εκδίδει απαγορευτικά διατάγματα. Στην επιφύλαξη της 25 παραγράφου (1) ορίζονται οι ακόλουθες προϋποθέσεις που πρέπει να ικανοποιηθούν για την έκδοση παρεμπιπτοντος απαγορευτικού διατάγματος:-

(α) Σοβαρό ζήτημα για εκδίκαση.

(β) Πιθανότητα ότι ο ενάγων δικαιούται σε θεραπεία στην αγωγή και

(γ) Να είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο χωρίς την έκδοση του διατάγματος.

5

Ο τρόπος εφαρμογής του Άρθρου 32 για έκδοση, ή μη, παρεμπιπτόντος διατάγματος εξετάστηκε και αναλύθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο σε αριθμό υποθέσεων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Karydas Taxi Co. Ltd. v. Andreas Komodikis* (1975) 1 C.L.R. 321· *Acropol Shipping Company Ltd. and Others v. Petros I. Rossis* (1976) 1 C.L.R. 38· *Nemitsas Industries Ltd. v. S. & S. Maritime Lines Ltd. and Others* (1976) 1 C.L.R. 302· *Constantinides v. Makriyiorghou & Another* (1978) 1 C.L.R. 585· *Papastratis v. Petrides* (1979) 1 C.L.R. 231· *M. & M. Transport v. Eteria Astikon Leoforion* (1981) 1 C.L.R. 605· *Odysseos v. Pieris Estates and Others* (1982) 1 C.L.R. 557· *Jonitexo Ltd. v. Adidas* (1984) 1 C.L.R. 263).

10

15

Οι εξουσίες του Δικαστηρίου, με βάση το πιο πάνω Άρθρο 32, και το Άρθρο 9(1) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, ασκούνται σύμφωνα με τον περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικό Κανονισμό. Με τον Διαδικαστικό Κανονισμό (Μεταβατικά Διατάξεις) του 1960, τηρουμένων των διατάξεων του Συντάγματος και με τις αναγκαίες μετατροπές, καθ' ο μέτρον είναι αναγκαίες, συνεχίζει να ισχύει ο Διαδικαστικός Κανονισμός που εφαρμόζοταν την παραμονή της ανακήρυξης της Ανεξαρτησίας.

20

25

Η Δ.48, θ. 8(3) προβλέπει:-

"(3) The Court or Judge dealing with an application made ex parte may direct that it be made by summons with notice to such persons as the Court or Judge may think fit.

30

("(3) Το Δικαστήριο ή ο Δικαστής όταν επιλαμβάνει-

ται αίτηση η οποία υποβάλλεται μονομερώς (ex parte) μπορεί να διατάξει να γίνει διά κλήσεως με ειδοποίηση σ' εκείνα τα πρόσωπα που θα έκρινε σκόπιμο το Δικαστήριο ή ο Δικαστής.")

- 5 Ένας από τους λόγους της έφεσης είναι ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν επέτρεψε ανάπτυξη επιχειρηματολογίας και περιορίστηκε μόνο στο περιεχόμενο της αίτησης και της ένορκης δήλωσης.

- 10 Στο πρακτικό του Δικαστηρίου δεν υπάρχει οτιδήποτε που να υποστηρίζει αυτό το λόγο έφεσης. Δεν παρουσιάστηκε οτιδήποτε ενώπιόν μας που να δείχνει ότι το πρακτικό δεν είναι πιστό και ορθό. Ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

- 15 Έχουμε με πολλή προσοχή εξετάσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Παρόλο ότι το λεκτικό της δεν είναι το ιδεώδες, εξάγεται καθαρά ότι το Δικαστήριο έδωσε οδηγίες να γίνει αίτηση διά κλήσεως. Ο πρωτόδικος Δικαστής άσκησε την εξουσία που του δίδει η Δ. 48, θ. 8(3).

- 20 Το ζήτημα που έχουμε να αποφασίσουμε είναι αν το πρωτόδικο Δικαστήριο άσκησε τη διακριτική του εξουσία σύμφωνα με το Νόμο και τα ενώπιόν του γεγονότα στην παρούσα υπόθεση.

- 25 Οι αρχές, με βάση τις οποίες το Δικαστήριο επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας από πρωτόδικο Δικαστήριο, έχουν αναπτυχθεί σε σειρά Αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τελευταία των οποίων είναι η *Stylianou v. Stylianou* (1988) 1 C.L.R. 520, στην οποία γίνεται παραπομπή στις Αγγλικές Αποφάσεις *Altrans Express Ltd. v. CVA Holdings Ltd.* [1984] 1 All E.R. 685, 690· *G. v. G.* [1985] 2 All E.R. 225, 228· *Birkett v. James* [1977] 2 All E.R. 801, απόφαση του Lord Diplock. Υιοθετούμε το πιο κάτω απόσπασμα από την υπόθεση *Altrans Express Ltd.*, (ανωτέρω), το οποίο έχει σε ελεύθερη μετάφραση:-

"Πρέπει να είμεθα προσεκτικοί να μην επεμβαίνουμε

στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας του κατωτέρου Δικαστηρίου, στο οποίο ο Νόμος την έχει εμπιστευτεί. Μπορούμε μόνο να επεμβαίνουμε στην απόφασή του, εάν έχει πλάνη, σφάλμα νόμου, ή εφαρμόζει λανθασμένη αρχή δικαίου, ή λήφθηκε χωρίς ο Δικαστής να λάβει υπόψη του τους παράγοντες που έπρεπε να λάβει, ή εάν η απόφαση του Δικαστηρίου, στην άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, είναι καθαρά εσφαλμένη και, ως εκ τούτου, κατέληξε σ' αυτή με εσφαλμένη εκτίμηση των διαφόρων παραγόντων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη." 5 10

Μ' αυτά τα κριτήρια θα προσεγγίσουμε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Τα γεγονότα, στα οποία στηρίχτηκε η μονομερής αίτηση, εκτίθενται σε επισυνημμένη ένορκο δήλωση του Στέλιου Λυσιώτη, Διοικητικού Συμβούλου των εφεσειόντων 1 και 2. Οι ουσιώδεις παράγραφοι 2, 3, 4 και 6 έχουν:- 15

"2. Η Ενάγουσα 1 Εταιρεία είναι Κυπριακή Εταιρεία ελεγχόμενη από αλλοδαπούς καθ' ότι μέχρι στιγμής το μεγαλύτερο ποσοστό των μετοχών στο κεφάλαιό της (συγκεκριμένα 196,185 από σύνολο εκδοθεισών 196.196 μετο ('ΑΡΣΙΝΟΗ'). Με γραπτή συμφωνία ημερομηνίας 31 Οκτωβρίου 1988 μεταξύ της 'ΑΡΣΙΝΟΗ' και της Ενάγουσας 2 Εταιρείας η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου σε Κύπριους μετόχους μεταξύ των οποίων και στον Ενάγοντα 3, συμφωνήθηκε η πώληση των πιο πάνω μετοχών στο κεφάλαιο της Ενάγουσας 1 που κατέχονται από την 'ΑΡΣΙΝΟΗ' προς την Ενάγουσα 2 έναντι του τιμήματος και σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στην εν λόγω συμφωνία. 20 25 30

3. Για την υλοποίηση της πιο πάνω Συμφωνίας ζητήθηκε η άδεια της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου σύμφωνα με τις πρόνοιες του Περί Ελέγχου Συναλλάγματος Νόμου, Κεφ. 199. Ακολούθησε μακρά αλληλογραφία μεταξύ της Ενάγουσας 2 και των δικηγόρων της από τη μια και της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου από την άλλη 35

και έγιναν αλληπάλληλες συναντήσεις με διάφορους αξιωματούχους και λειτουργούς της Τράπεζας συμπεριλαμβανομένου και του Διοικητού της κ. Α. Αυξεντίου, αλλά το θέμα παραμένει ακόμη σε εκκρεμότητα.

5 Υποβάλλω ευσεβάστως, και έτσι με συμβουλεύουν οι δικηγόροι των Εναγόντων, ότι η όλη αλληλογραφία μεταξύ της Ενάγουσας 2 και/ή των δικηγόρων της και/ή τα όσα διαμειφθηκαν μεταξύ της Ενάγουσας 2 και/ή του Ενάγοντα 3 και της Κεντρικής Τραπέζης Κύπρου

10 πάνω στο πιο πάνω ζήτημα είναι απόρρητα και εμπιστευτικά και υπόκεινται στην προστασία του Συντάγματος και του Νόμου ως και του Τραπεζιτικού απόρρητου το οποίο η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου έχει υποχρέωση να διαφυλάσσει. Πιο συγκεκριμένα παραπέμνω το Δικαστήριο στο Άρθρο 15 του Συντάγματος και στο Άρθρο 17(4) του Περί Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου Νόμου, 1963. Υποβάλλω επίσης ότι και τα πρακτικά των Εναγουσών 1 και/ή 2 ως και τα άλλα έγγραφα που σχετίζονται με την πιο πάνω αγοραπωλησία

20 μετοχών και/ή με την προγραμματιζόμενη ανάπτυξη της περιουσίας της Ενάγουσας 1 είναι εμπιστευτικά και/ή απόρρητα έγγραφα των οποίων η αποκάλυψη και/ή δημοσίευση παραβιάζει το δικαίωμα εμπιστευτικότητας και/ή το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής των Εναγόντων.

25

4. Οι Εναγόμενοι 1 είναι οι εκδότες, ο Εναγόμενος 2 ο κατά νόμο υπεύθυνος και ο Εναγόμενος 3 Συντάκτης της Παγκυπρίου κυκλοφορίας εβδομαδιαίας εφημερίδας ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ'. Στην έκδοσή της του Σαββάτου 24ης Νοεμβρίου 1990 η πιο πάνω εφημερίδα δημοσίευσε άρθρο στην 9η σελίδα κάτω από τον τίτλο 'Φάκελος 'ΛΙΜΝΗ' - ΟΛΑ ΣΤΟ ΦΩΣ - ΠΩΣ ΕΝΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟ ΠΑΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΑΠΕΙ Σ' ΕΝΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΛΟΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ' το οποίο χρησιμοποιεί και/ή αποκαλύπτει τις πιο πάνω απόρρητες και/ή εμπιστευτικές πληροφορίες και απειλεί να προβεί σε,

30 συνέχεια δημοσιεύσεων και/ή αποκαλύψεων ' με επίσημα έγγραφα, με σχέδια, με πρακτικά συνεδριάσεων και με όλα τα ντοκουμέντα', παραθέτει δε στο άρθρο αυτό

35

φωτοτυπίες επιστολών που ανταλλάγηκαν με την Κεντρική Τράπεζα Κύπρου, απειλώντας να δημοσιεύσει ολόκληρες τις επιστολές ως και άλλες παρόμοιες επιστολές και/ή πρακτικά συνεδριάσεων των Εναγουσών εταιρειών.

5

"6. Η συμπεριφορά των Εναγομένων όπως εκτίθεται πιο πάνω και η απειλή τους να συνεχίσουν τη δημοσίευση απόρρητων εγγράφων και πληροφοριών κατά κατάφορη παραβίαση του δικαιώματος εμπιστευτικότητας και/ή του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής ζωής των Εναγόντων συνιστά σαφή και ανεπίτρεπτη επέμβαση στα νόμιμα και/ή συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των Εναγόντων. Περιπλέον, κατά πάσα πιθανότητα οι εμπιστευτικές και/ή απόρρητες πληροφορίες προήλθαν από υπάλληλο της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ο οποίος τις έλαβε λόγω του λειτουργήματός του και τις οποίες είχε υποχρέωση να τηρήσει απόρρητες, με συνέπεια να καθίστανται και οι Εναγόμενοι συναυτουργοί πλημμελήματος (άρθρο 17(4) του περί Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου Νόμου, 1963 και άρθρα 20 και 135 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154)."

10

15

20

Ο δικηγόρος των εφεσειόντων υπέβαλε ότι το στοιχείο του κατεπείγοντος ικανοποιήθηκε, όπως φανερώνεται από το λεκτικό της πρωτόδικης απόφασης. Ως εκ τούτου, με βάση το εδάφιο 1 του Άρθρου 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, το πρωτόδικο Δικαστήριο έπρεπε να εκδώσει το αιτούμενο διάταγμα χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος.

25

Το εδάφιο αυτό είναι δυνητικό. Απονέμει εξουσία στο Δικαστήριο, "επί αποδείξει του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων", να εκδώσει παρεμπόδιον διάταγμα σε μονομερή αίτηση. Το Δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια, την οποία πρέπει να ασκεί δικαστικά με βάση τις ορθές αρχές και τα γεγονότα της υπόθεσης.

30

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των εφεσειόντων εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έπρεπε το ίδιο, στη μονομε-

35

ρή αίτηση, να εξετάσει αν οι τρεις προϋποθέσεις της επιφύλαξης της παραγράφου 1 του Άρθρου 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990 ικανοποιούνται.

5 Ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει πιθανότητα ότι δικαιούται στη θεραπεία που ζητά με την αγωγή - να υπάρχει ορατότητα επιτυχίας της αγωγής. Ουσιαδεις στοιχείο είναι η ύπαρξη αγωγίμου δικαίωματος.

10 Στην αγωγή και στη μονομερή αίτηση παρατίθεται το Άρθρο 15 του Συντάγματος, που λήφθηκε από το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Αυτό διασφαλίζει την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή. Η παράγραφος 2, όμως, των δύο αντίστοιχων πιο
15 πάνω Άρθρων, επιτρέπει επέμβαση στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, που προβλέπεται από νόμο και είναι αναγκαία για τους λόγους που εκτίθενται στα πιο πάνω Άρθρα.

20 Εγείρεται θέμα εάν οι επιστολές, ή/και τα έγγραφα, αντικείμενο της αίτησης για το παρεμπόπτον διάταγμα, καλύπτονται από τους όρους "ιδιωτική και οικογενειακή ζωή". Περαιτέρω, το δικαίωμα της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής πρέπει να εξεταστεί σε συνάρτηση με την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών, που το Σύνταγμα εγγυάται για κάθε άλλο πρόσωπο.
25

Το Άρθρο 8 της Σύμβασης αναφέρεται στη "δημοκρατική κοινωνία". Η Πολιτεία της Κύπρου είναι δημοκρατική κοινωνία και, παρόλο ότι η φράση αυτή δεν περιέχεται στο Άρθρο 15 του Συντάγματος, δεν μπορεί να παραβλεφθεί.
30

Το Άρθρο 19 του Συντάγματος εγγυάται και διασφαλίζει το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και έκφρασης, που περιλαμβάνει την ελευθερία της λήψης και μετάδοσης

πληροφοριών και ιδεών. Αντιστοιχεί το Άρθρο τούτο με το Άρθρο 10 της Σύμβασης.

Η Δημοκρατία της Κύπρου, με το Άρθρο 5 της Συνθήκης Εγκαθιδρύσεως, ανέλαβε να διασφαλίσει στον καθένα εντός της δικαιοδοσίας της ανθρώπινα δικαιώματα και βασικές ελευθερίες, όμοια με εκείνα που εκτίθενται στο Μέρος I της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου, 1950, και του Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 20 Μαρτίου, 1952. Σύμφωνα με την πιο πάνω ανάληψη, οι συντάκτες του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, στο Μέρος II - "Περί των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών" - αντίγραψαν, σχεδόν, τη Σύμβαση.

Έχει νομολογηθεί στις υποθέσεις *Fourti & Others v. Republic* (1980) 2 C.L.R. 152· *Costa v. Republic* (1982) 2 C.L.R. 120· και στην *Cypriot Shipowners Union and Another v. The Registrar of Trade Unions and Others* (1988) 3 C.L.R. 457, ότι συνταγματικές διατάξεις που προήλθαν από Διεθνείς Συμβάσεις ερμηνεύονται σύμφωνα με τις ερμηνείες που δίδονται στις ίδιες πρόνοιες από Διεθνή Σώματα, τα οποία έχουν καθήκον ερμηνείας και εφαρμογής των ιδίων διατάξεων.

Στις υποθέσεις *Handyside*, Series A, Τόμος 24, και *The Sunday Times*, Series A, Τόμος 30, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ερμήνευσε και εφάρμοσε το Άρθρο 10 της Σύμβασης και αναφέρθηκε στο δικαίωμα των μέσων μαζικής επικοινωνίας να μεταδίδουν πληροφορίες και ιδέες και το δικαίωμα του κοινού να λαμβάνει τις πληροφορίες αυτές. Οι όροι και περιορισμοί στην άσκηση του δικαιώματος αυτού μπορεί να επιβάλλονται με νόμο, αν είναι αναγκαίοι για τους σκοπούς που, περιοριστικά και ρητά, αναφέρονται στην δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 10 της Σύμβασης.

Η ελευθερία της γνώμης και της λήψης και μετάδοσης

πληροφοριών και ιδεών χωρίς επέμβαση είναι η λυδία λίθος της σύγχρονης δημοκρατικής πολιτείας.

5 Ο κ. Κακογιάννης αναφέρθηκε σε Αποφάσεις του Αγγλικού Κοινοδικαίου. Αυτές πρέπει να εξεταστούν αν συνάδουν, ή είναι αντίθετες με τις συνταγματικές και συμβατικές πρόνοιες που έχουμε προαναφέρει. Έχουν εφαρμογή στην έννομη τάξη της Δημοκρατίας της Κύπρου σύμφωνα με το Άρθρο 29(1)(γ) των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990, εκτός εάν "άλλη πρόβλεψις εγένετο ή θα

10 γίνη υπό οιοδήποτε νόμου εφαρμοστέου ή γενομένου δυνάμει του Συντάγματος ή οιοδήποτε νόμου διατηρηθέντος εν ισχύι δυνάμει της παραγράφου (β) του παρόντος εδαφίου, εφόσον δεν αντιβαίνουν ή δεν είναι ασυμβίβαστοι προς το Σύνταγμα".

15 Άλλο νομικό έρεισμα της αγωγής που προβλήθηκε είναι η παράγραφος 4 του Άρθρου 17 του περί Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου Νόμου του 1963, που έχει:-

20 "(4) Έκαστος Σύμβουλος, αξιωματούχος ή υπάλληλος της Τραπέζης έχει υποχρέωσιν προς τήρησιν του απορρήτου, διά τους σκοπούς δε του Ποινικού Κώδικος θεωρείται ως ανήκων εις την δημοσίαν υπηρεσίαν αι δε διατάξεις του περί Προστασίας Δημοσίων Υπαλλήλων Νόμου εφαρμόζονται επ' αυτών ως εάν ούτοι ήσαν δημόσιοι υπάλληλοι."

25 Η πρόβλεψη της παραγράφου αυτής είναι τιμωρητικής φύσης. Το μέγα ερώτημα που τίθεται είναι: Από την τιμωρητική αυτή πρόνοια πηγάζει αγωγή αστικό δικαίωμα ιδιώτη εναντίον άλλου ιδιώτη, όπως η παρούσα περίπτωση, εάν το υπόβαθρο των γεγονότων ικανοποιεί τις πρόνοιες της παραγράφου αυτής;

30

Μέσα σ' όλο αυτό το φάσμα η πρωτόδικος Δικαστής, με την προσβάλλόμενη απόφαση, ανεξάρτητα αν το λεκτικό δεν είναι το ιδεώδες ή το μάλλον επιθυμητό, δεν εξέδωσε σε μονομερή αίτηση το παρεμπίπτον ζητούμενο διάταγμα,

αλλά, ασκώντας τις εξουσίες της με βάση τη Δ.48, θ. 8(3), έδωσε οδηγίες να γίνει η αίτηση διά κλήσεως, για να δοθεί η ευκαιρία στην άλλη πλευρά - τους εναγομένους - εφεσίβλητους - να εμφανιστούν ενώπιον Δικαστηρίου και να εκφέρουν τις δικές τους απόψεις. Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται η βασική αρχή δικαίου ότι το Δικαστήριο, κατά κανόνα, δεν εκδίδει διαταγή πριν ακούσει και το άλλο μέρος. Αυτό εκφράζεται με το λατινικό αξίωμα "audi alteram partem". Κατά παρέκκλιση όμως ο νομοθέτης, για κατεπείγουσες περιπτώσεις ή άλλες ιδιαίζουσες περιστάσεις, για να είναι αποτελεσματική η θεραπεία, επιτρέπει την έκδοση διαταγμάτων χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος. Αυτό έχει νομοθετηθεί με το εδάφιο (1) του Άρθρου 9 του Κεφ. 6.

Η εισήγηση του δικηγόρου των εφεσειόντων είναι ότι, μετά την απόδειξη του κατεπείγοντος, το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε υποχρέωση να προχωρήσει στην εξέταση αν τα άλλα κριτήρια, που προβλέπει το Άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 μέχρι 1990, ικανοποιούνταν και να εκδώσει το αιτούμενο διάταγμα.

Τόσον η παράγραφος (1) του Άρθρου 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, όσον και η παράγραφος (3) του θ.8 της Δ. 48, μιλούν με γλώσσα διάφορη και δεικνύουν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ο πρωτόδικος Δικαστής διατηρεί την ευχέρεια να ασκήσει τη διακριτική του εξουσία εάν θα προχωρήσει με τη μονομερή αίτηση, ή εάν θα δώσει οδηγίες για αίτηση με κλήση και ειδοποίηση προς την άλλη πλευρά. Το θέμα που εγείρεται είναι: Με βάση τις αρχές ελέγχου της άσκησης διακριτικής εξουσίας από πρωτόδικα Δικαστήρια, πρέπει να επέμβουμε;

Δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι η διακριτική εξουσία ασκήθηκε με πλάνη περί το νόμο, ή με βάση λανθασμένη νομική αρχή, ή με αυθαιρεσία. Δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι, με βάση τα κριτήρια που διέπουν τον έλεγχο της άσκησης της διακριτικής εξουσίας του πρωτόδικου Δικαστή από το Ανώτατο Δικαστήριο, πρέπει να επέμβουμε στην

1 Α.Α.Δ. Cyrgus Sulphur κ.α. ν. Παραλάμα Ατδ. Στυλιανίδης, Δ.
προσβαλλόμενη πρωτόδικη δικαστική απόφαση.

Για όλους του πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος των εφεσειόντων.

Έφεση απορρίπτεται με έξοδα.